

Život Cirkvi

Ročník 18

14/2011

Relikvie sv. Cyrila v začali putovať' po Bratislavskej eparchii

Ked' sa sloboda (ne)spája s pravdou

Väčšina ľudí si myslí, že demokracia je najlepším spoločenským systémom. Štát garantuje všetkým občanom základné práva a slobody. Náboženské vojny na za-

čiatku novoveku spôsobili stratu dôvery v náboženstvo ako v prvok, ktorý dokáže zabezpečiť mier. V súčasnosti sme svedkami diskusie o nových právach. Je veľmi zložitá, lebo spoločnosť, ktorá sa nechce odvolávať na náboženské etické princípy, stráca základ, o ktorý sa v takejto diskusii môže oprieť. Téma ľudských práv bola od počiatku spojená s prirodzeným zákonom. Demokracia ich síce rešpektuje, ale toto spojivo sa dnes vytráca. Svätý Otec, Benedikt XVI. si vo viacerých úvahách všimol tento fakt. Vládné presvedčenie, že hlavnou úlohou demokracie je rozširovať priestor slobody, ktorý možno obmedziť len vtedy, ak zasahujeme do slobody druhého. Avšak sloboda bez obsahu ohrozuje naše prežitie. Život spoločnosti totiž nezávisí len od rôznych procedúr, ktoré zabezpečujú prevzatie moci, ale najmä od hodnôt, ktoré ju spájajú ako tmel. Takýmto tmelom je rodina, ale aj náboženstvo. Nedávny prieskum v Nemecku ukázal, že praktizujúci veriaci sú výrazne viac ochotní obetovať sa pre

spoločné dobro ako ich neveriaci susedia. Štát by bol teda sám proti sebe, ak by sa snažil obmedziť vplyv náboženstva.

Ak demokracia buduje len slobodu, napomáha k rozvoju trendov, ktoré môžu spoločnosť zničiť. K návratu spojenia pravdy so slobodou najviac prispieva práve kresťanstvo. Tradičná demokracia je príliš skeptická, keďže sa opiera o hlas väčšiny. Ak totiž ľudský rozum nie je schopný poznať pravdu, potom zostáva iba postoj väčšiny. Pontský Pilát bol dokonalým demokratom. Ježišovi síce položil otázku: „Čo je pravda?“, ale nečakal na jeho odpoveď, nechal o nej rozhodnúť dav. Príbeh Božieho Syna len potvrdzuje, že väčšina sa môže myliť. Nemá dostatok poznania, môže byť manipulovaná alebo jej chýba dobrá vôľa. Lebo aj pre zlo sa človek môže slobodne rozhodnúť. Benediktove výzvy na spojenie slobody s pravdou sú tak na mieste. Ak sa oň nebudeme usilovať, nielenže prídeme o možnosť ukázať životodarnú silu Kristovho evanjelia, ale rovno postavíme náboženstvo do úlohy štatistu. Bola by to škoda. Naša doba potrebuje ohlasovanie pravdy o hodnote ľudského života, o hodnote rodiny a manželstva.

Žiť v demokracii nemôže znamenať, že si každý robí, čo chce. Sloboda je dôležitá, má však limity, ktoré nie sú ľudského, ale Božieho pôvodu. Demokracia sa nezaobíde bez procedúr, v ktorých rozhoduje väčšina. Avšak aj väčšina potrebuje vedieť, že pravda sa nemeria počtom hlasov, ale jej spojením s Božím plánom pre človeka. Svätý Otec o tom často hovorí. Je to pre nás výzva vnášať do spoločenského života Kristovo evanjelium, aby sme žili vo svete, ktorý si váži pravé ľudské hodnoty.

RV, Anton Ziolkovský

Editoriál P. Lombardiho: Krv vyliala za všetkých

Hovorca Svätej stolice P. Federico Lombardi SJ sa v pravidelnom editoriáli pre Vatikánske televízne centrum zamýšľal nad cenou krvi Ježiša Krista a dnešným krviprelieváním v mnohých krajinách sveta:

Krv Ježiša „nie je vyliala proti niekomu, ale je krvou vyliatou za mnohých, za všetkých ... My všetci potrebujeme očisťujúcu silu lásky a touto silou je jeho krv. To nie je prekliatie, ale záchrana.“ Toto je jedno z konštatovaní najnovšej knihy pápeža o Ježišovi, ktorá pritiahla pozornosť a zožala veľký úspech, pretože rezolútne od koreňa vylúčila výklady úryvku evanjelia, ktoré zneli odsudzujúco voči židovskému národu.

Ale dnes nám tieto slová opäť prichádzajú na myseľ, keď vidíme príliš veľa krvi, ktorá je vylievaná, a to ako v Pobreží Slonoviny, či Líbyi, tak aj v mno-

hých iných častiach sveta. Krv, vylievaná v občianskych vojnách, vnútorných konfliktoch krajín, ktoré, keďže sú multietnické, mali by sa snažiť o vytváranie jednej ľudskej a občianskej spoločnosti, ale namiesto toho sa v nich prehlbujú priepasti nenávisťi s dopadom nielen na súčasnosť, ale aj na budúcnosť.

Ked' kresťania vidia krviprelievanie, nemôžu spontánne nemyslieť na krv Ježiša. Boha, ktorý je blízko, prítomný a ktorý zdieľa utrpenie spôsobené vraždenným násilím, z ktorého sa môže radovať len ten, kto je nepriateľom ľudstva. Boh neustále miluje všetkých a chce záchranu všetkých, zo všetkých strán, pričom platí cenu namáhavosti a dôveryhodnosti tejto lásky. Je to zbraň bezmocná, alebo v konečnom dôsledku mocnejšia ako ostatné? Cesta ku krížu a vzkrieseniu je posilou v náročnej úlohe všetkých tvorcov pokoja.

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (3. apríla, RV) – Približne 50 tisíc veriacich sa zišlo v nedeľu na Námestí sv. Petra vo Vatikáne, aby sa spoločne so Svätým Otcom pomodlili poľudňajúcu modlitbu Anjel Pána a vypočuli si jeho príhovor, v ktorom vychádzal z evanjelia 4. pôstnej nedele:

Drahí bratia a sestry! Pôstna doba, ktorú prežívame, je osobitným časom milosti, v priebehu ktorého môžeme zažiť dar Božej dobroty voči nám. Liturgia tejto nedele, nazvaná Laetare, nás pozýva k radosti, ako to naznačuje úvodná antifóna slávenia Eucharistie: „Raduj sa, Jeruzalem, zhromaždite sa všetci, čo ste si ho obľúbili; jasajte, čo ste boli zarmútení, plesajte a čerpajte z bohatých zdrojov útechy“ (porov. Iz 66,10 - 11). Aký je skutočný a hlboký dôvod tejto radosti? Odpovedá nám na to dnešné

evanjelium, v ktorom Ježiš uzdravuje človeka slepého od narodenia. Otázkou, ktorou sa Pán Ježiš obracia na toho, ktorý bol slepý, dosahuje príbeh svoj vrchol: „Ty veríš v Syna človeka?“ (Jn 9, 35). Ten muž spoznáva v udalosti znamenie uskutočnené Ježišom a prechádza od svetla očí k svetlu viery: „Verím, Pane“ (Jn 9, 38). Je potrebné poukázať na to, ako jednoduchý a úprimný človek postupne dovršuje cestu viery: najprv stretáva Ježiša ako jedného z mnohých, potom v ňom spoznáva „proroka“ a nakoniec sa jeho oči otvoria a vyhlasuje ho za „Pána“. V protiklade s vierou uzdraveného slepca stojí zatvrdnutosť srdca farizejov, ktorí nechcú uznať zázrak, pretože odmietajú prijať Ježiša ako Mesiáša. Dav však ďalej diskutuje o udalosti a zostáva vzdialený a ľahostajný. Samotných rodičov slepého ovláda strach z mienky ostatných.

Aký postoj zaujmeme my pred Ježišom? I my sme sa z dôvodu Adamovho hriechu narodili „slepí“, ale pri krste sme boli osvietení milosťou Krista. Hriech zranil ľudstvo osudom temnoty smrti, ale v Kristovi žiari novosť života a cieľ, ku ktorému sme povolani. V ňom, po-

silnení Duchom Svätým, dostávame silu na prekonanie zla a konanie dobra. Skutočne, kresťanský život je nepretržité zjednocovanie sa s Kristom, obrazom nového človeka, na dosiahnutie plného spoločenstva s Bohom. Pán Ježiš je „svetlo sveta“ (Jn 8, 12), pretože v ňom „žiari poznanie Božej slávy.“ (porov. 2 Kor 4, 6), ktoré neustále v celých dejinách zjavuje, aký je zmysel ľudskej existencie. V obrade krstu, v odovzdávaní sviec odpálených z veľkej veľkonočnej sviece, ktorá je symbolom vzkrieseného Krista, je znamenie, ktoré pomáha pochopiť, čo je sviatosť. Ak sa náš život nechá osvetliť tajomstvom Krista, zakúsi radosť z oslobodenia od všetkého, čo ohrozuje jeho naplnenie. V týchto dňoch, keď sa pripravujeme na Veľkú noc, oživme v nás dar, ktorý sme dostali

pri krste, ten plameň, ktorému niekedy hrozí, že zhasne. Žime ho modlitbou a láskou k bližným. Panne Márii, Matke Cirkvi, zverme pôstne putovanie, aby všetci mohli stretnúť Krista, Spasiteľa sveta.

Assisi: Deň modlitieb za pokoj a spravodlivosť vo svete

V závere modlitby Anjel Pána, 1. januára, Benedikt XVI. vyjadril úmysel osláviť 25. výročie historického stretnutia, uskutočneného v Assisi 27. októbra 1986. Z tohto dôvodu dnes oznámil, že 27. októbra sa bude konať deň dialógu a modlitieb za pokoj a spravodlivosť vo svete, s mottom: Pútnici pravdy, pútnici pokoja. Na stretnutí v meste sv. Františka sa zúčastní aj Svätý Otec, ktorý naň pri tejto príležitosti pozýva všetkých kresťanov, predstaviteľov všetkých náboženských tradícií sveta i všetkých ľudí dobrej vôle. Preto budú na stretnutie pozvané aj mnohé osobnosti kultúry i vedy, ktoré – hoci sa neoznačujú za veriacich – predsa len pociťujú túžbu hľadať pravdu a spoločnú zodpovednosť za spravodlivosť a pokoj vo svete. -pd,fr-/ foto archív

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Sv. Terézia z Lisieux

Vatikán (6. apríla, RV) – Svätý Otec v stredu počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra vo svojej katechéze priblížil život sv. Terézie z Lisieux:

Drahí bratia a sestry!

Dnes by som vám chcel predstaviť sv. Teréziu z Lisieux, čiže sv. Teréziu od Dietľa a Ježiša a Svätej Tváre, ktorá na tomto svete žila iba 24 rokov, na konci 19. sto-

ročia, životom veľmi jednoduchým a v skrytosti. Po jej smrti a publikovaní jej diel sa však stala jednou z najznámejších a najmilovanejších svätíc. „Terezka“ nikdy neprestala pomáhať tým najjednoduchším, najmenším, najbiednejším a trpiacim dušiam, ktoré ju vzývali. Darovala svetlo celej Cirkvi svojím hlbokým duchovným učením a to až natoľko, že jej ctihodný Ján Pavol II. v roku 1997

udelil titul Učiteľka Cirkvi, ktorý pripojil k titulu Patrónka misií, ktorý jej bol pripísaný Píom XI. v roku 1939. Môj milovaný predchodca ju definoval ako „expertku vedy lásky“ (Novo Millennio ineunte, 42). Túto vedu – ktorá vidí pravdy viery ožiarené láskou – Terézia vyjadruje hlavne v opise svojho života, publikovanom rok po jej smrti pod názvom Dejiny duše. Je to kniha, ktorá ihneď dosiahla enormný úspech; bola preložená do mnohých jazykov a rozšírená po celom svete. Chcel by som vás povzbudiť k znovuoobjaveniu tohto malého-veľkého pokladu, tohto svetlého komentára evanjelia naplno prežívaného. Dejiny duše vskutku sú nádhernými dejinami Lásky, opísanej s takou autentickosťou, jednoduchosťou a sviežosťou, že čitateľ ňou musí zostať očarený. Ale aká je táto Láska, ktorá naplnila celý Teréziin život od detstva až po smrť? Drahí priatelia, táto Láska má tvár, má meno a je to Ježiš! Svätica neprestajne hovorí o Ježišovi. Pripomeňme si teda najdôležitejšie okolnosti jej života, aby sme mohli vstúpiť do srdca jej učenia.

Terézia sa narodila 2. januára 1873 v Alencone, normandskom mestečku vo Francúzsku. Bola posledným dieťaťom Ľudovíta a Zélie Martinových, príkladných manželov a rodičov, ktorí boli spolu blahorečení 19. októbra 2008. Mali 9 detí; z nich 4 zomreli ešte v mladom veku. Zostalo tak 5 dievčat, ktoré sa všetky stali rehoľníčkami. Terézia ako štvorročná zostala hlboko zranená smrťou matky (Ms A, 13r). Otec sa s dcérami presťahoval do Lisieux, kde svätica prežila celý svoj život. Neskôr sa Terézia, postihnutá ťažkou neurologickou chorobou, zázračne uzdravila vďaka Božej milosti, ktorú ona definuje ako „úsmev Panny Márie“ (Tamtiež, 29v-30v). Prijala prvé sväté prijímanie, čo veľmi intenzívne prežívala (Tamtiež, 35r) a eucharistického Ježiša vložila do centra svojej existencie.

„Milosť Vianoc“ z roku 1886 znamenala veľký prelom, ňou samou nazývaný ako „úplné obrátenie“ (Tamtiež, 44v-45r). Úplne sa uzdraví zo svojej infantilnej hypersenzibility a začína robiť obrovské kroky vpred. Vo veku 14 rokov sa vždy viac približuje s veľkou vierou k ukrižovanému Ježišovi a vezme si k srdcu prípad – na prvý pohľad beznádejný – nepolepšiteľného zločinca odsúdeného na smrť (Tamtiež, 45v-46v). „Za každú cenu som ho chcela zachrániť pred pádom do pekla“, píše svätica s pevným presvedčením, že jej modlitba by ho priviedla ku kontaktu s Ježišovou vykupiteľskou krvou. Je to jej prvá a dôležitá skúsenosť duchovného materstva: „Mala som toľkú dôveru v Ježišovo nekonečné milosrdenstvo“, píše. S najsvätejšou Máriou mladá Terézia miluje, verí a dúfa s „materinským srdcom“ (porov. PR 6/10r).

V novembri 1887 Terézia spolu s otcom a sestrou Celinou ide na púť do Ríma (Tamtiež, 55v-67r). Vrcholným okamihom pre ňu je audiencia u pápeža Leva XIII., ktorého sa pýta o povolenie výnimočne vstúpiť do Karmelu v Lisieux, pretože mala len 15 rokov. O rok neskôr sa jej túžba zrealizuje: stáva sa karmelitánkou „preto, aby zachraňovala duše a modlila sa za kňazov“

(Tamtiež, 69v). Súčasne začína aj bolestivá a pokorujúca mentálna choroba jej otca. Toto veľké utrpenie privádza Teréziu ku kontemplovaniu Ježišovej tváre v okamihu Umučenia (Tamtiež, 71rv). Tak jej rehoľné meno – sestra Terézia od Dieťaťa Ježiša a Svätej Tváre – vyjadruje program celého jej života v kontemplácii mystérií vteľovania a vykúpenia. Zloženie rehoľných sľubov, na sviatok Narodenia Panny Márie 8. septembra 1890, je pre ňu skutočným duchovným manželstvom v evanjeliovej maličkosti, charakterizovanej symbolom kvetu: „Aké krásne stať sa Ježišovou nevestou na sviatok Narodenia Panny Márie!“ – píše – „Bola to aj svätá Panna, ktorá jedného dňa darovala svoj malý kvet malému Ježišovi“ (Tamtiež, 77r). Pre Teréziu byť rehoľníčkou znamená byť Ježišovou nevestou a Matkou duší (porov. Ms B, 2v). V ten istý deň svätica napíše modlitbu, v ktorej je zhrnutá celá orientácia jej života: prosí Ježiša o dar jeho nekonečnej lásky, prosí ho, aby sa mohla stať tou najmenšou a predovšetkým prosí ho o spásu všetkých ľudí: „Aby žiadna duša nebola dnes zatratená“ (Pr 2). Veľmi dôležité je jej „obetovanie sa Milosrdnej Láske“, vykonané na sviatok Najsvätejšej Trojice v roku 1895 (Ms A, 83v-84r; Pr 6): obetovanie, ktoré Terézia urobí ihneď i so svojimi spolusestrami, keďže už bola vice-majsterkou novíciek.

Desať rokov po „Milosti Vianoc“ v roku 1896 prichádza „Milosť Veľkej noci“, ktorá otvára posledný úsek Teréziinho života, spočívajúci v začiatku utrpenia v hlbokoj jednote s Ježišovým umučením. Išlo o ťažkú chorobu spôsobujúcu telesné muky, ktorá ju priviedla k smrti skrze veľké utrpenie. No predovšetkým išlo o utrpenie duše s veľmi bolestnou skúškou viery (Ms C, 4v-7v). S Máriou pod Ježišovým krížom, Terézia prežíva v tých chvíľach heroickú vieru ako svetlo v temnote, ktorá ovládla jej dušu. Karmelitánka si uvedomuje, že prežíva túto veľkú skúšku pre spásu všetkých ateistov moderného sveta, ktorých ona nazýva „bratia“. Preto ešte intenzívnejšie prežíva túto lásku k bratom (8r-33v), k spolusestrám vo svojej komunite, k svojim dvom duchovným bratom misionárom, ku kňazom a k všetkým ľuďom, obzvlášť tým najvzdialenejším. Stáva sa skutočne „univerzálnou sestrou“. Jej milujúca a usmievaťva láska je vyjadrením hlbokoj radosti, ktorej tajomstvo opisuje taktó: „Ježiš, mojou radosťou je milovať Ťa“ (P 45/7). V tomto kontexte utrpenia, prežívajúc veľkú lásku v malých veciach každodenného života, svätica privádza k naplneniu svoje povolanie „byť Láskou v srdci Cirkvi“ (porov. Ms B, 3v).

Terézia zomiera večer 30. septembra 1897, vyslovujúc jednoduché slová: „Môj Bože, milujem Ťa“, hľadiac na kríž, ktorý držala vo svojich rukách. Tieto posledné slová tejto svätice sú kľúčom celého jej učenia a jej interpretácie evanjelia. Skutok lásky, vyjadrený v jej poslednom výdychu, bol akoby neustálym dýchaním jej duše, ako tep jej srdca. Jednoduché slová: „Ježiš, milujem Ťa“, sú v centre všetkých jej spisov. Láska k Ježišovi ju ponára do Najsvätejšej Trojice. Píše: „Ach,

ty to vieš, Božský Ježišu, milujem ťa, Duch Lásky ma zapaluje svojím plameňom, milujúc teba pritiahnem aj Otca“ (P 17/2).

Drahí priatelia, aj my so sv. Teréziou od Dieťaťa Ježiša mali by sme každý deň opakovať v Pánovi, že chceme žiť z lásky ku nemu a k ostatným, učiť sa v škole svätých milovať autenticky a totálne. Terézia jej jedným z tých „maličkých“ z evanjelia, ktorí sa nechajú viesť Bohom k hĺbkam jeho mystérií. Je vzorom pre všetkých, obzvlášť pre tých, ktorí v Božom ľude vykonávajú službu teológov. S pokorou a láskou, vierou a nádejou Terézia neustále vstupuje do srdca Svätého písma, v ktorom je obsiahnuté mystérium Krista. Také čítanie Biblie, živé vedou lásky, neoponuje akademickým vedám. Veda svätých, o ktorej ona sama hovorí na poslednej stránke knihy Dejiny duše, je tou najvyššou vedou. „Všetci svätí to pochopili a výnimočným spôsobom tí, ktorí naplnili svet žiarou evanjeliového učenia. Nie snád' z modlitby svätí Pavol, Augustín, Ján z Kríža, Tomáš Akvinský, František, Dominik a toľkí iní význační Boží priatelia načerpali túto Božiu vedu, ktorá očaruje i tých najväčších géniov?“ (Ms C, 36r). Neoddeliteľná od evanjelia je Eucharistia, ktorá pre Teréziu bola sviatosťou Božej Lásky, ktorá sa k nám úplne sklonila, aby nás pozdvihla až k nemu. Vo svojom poslednom liste na obrázok, znázorňujúci Dieťa Ježiš v premenenej hostii, svätica napíše tieto jednoduché slová: „Nemusím sa báť Boha, ktorý sa pre mňa stal takým maličkým! ... Ja ho milujem! Vskutku On nie je nič iné ako Láska a milosrdenstvo“ (LT 266).

V evanjeliu Terézia objavuje predovšetkým Ježišovo milosrdenstvo, a tak môže tvrdiť: „Mne On daroval svoje nekonečné milosrdenstvo, skrze neho kontemplujem a adorujem ostatné Božie vlastnosti! ... Tieto všetky sa mi zdajú ako odlesky lásky, samotná spravodlivosť (a snád' ešte viac ako ostatné) sa mi zdá prekrytá láskou“ (Ms A, 84r). Tak sa vyjadruje aj v posledných riadkoch knihy Dejiny duše: „Len čo nazriem do svätého evanjelia, ihneď vdychujem vôňu Ježišovho života a viem, ktorou cestou kráčať... nevyrážam z prvého miesta ale z posledného... Áno, viem to, aj keby som mala na svedomí všetky hriechy, ktoré možno spáchať, išla by som so srdcom plným ľútosti a vhodila by som sa do Ježišovho náručia, pretože viem, ako veľmi miluje márnotrátneho syna, ktorý sa ku nemu vráti“ (Ms C, 36v-37r). „Dôvera a Láska“ sú teda záverom jej života, dve slová, ktoré ako majáky osvetľujú celú jej cestu svätosti, aby mohla viesť ďalších tou istou „malou cestou dôvery a lásky“ duchovného detstva (porov. Ms C, 2v-3r; LT 226). Dôvera, akú má dieťa, ktoré sa vloží do Božích rúk, neoddeliteľná od vážneho úsilia, radikálneho ako skutočná láska, ktorá je úplným darovaním seba samého navždy, ako hovorí svätica kontemplujúca Pannu Máriu: „Milovať je dať všetko a dať samého seba“ (Perché ti amo, o Maria, P 54/22). Tak Terézia ukazuje všetkým nám, že kresťanský život spočíva v plnom prežívaní krstnej milosti v úplnom darovaní seba Otcovej láske, aby sme žili ako Kristus v ohni Ducha Svätého, jeho láske pre všetkých.

Výzva pápeža Benedikta XVI.

V závere dnešnej generálnej audiencie pápež Benedikt XVI. dodal nasledujúcu výzvu:

„Sledujem s veľkým znepokojením dramatické udalosti, ktoré v týchto dňoch prežívajú drahé národy Pobrežia Slonoviny a Líbye. Kardinálovi Turksonovi som zveril úlohu ísť na Pobrežie Slonoviny, aby zvestoval moju solidaritu s krajinou; verím, že sa tak čoskoro stane. Modlím sa za obeť a som blízko všetkým tým, ktorí trpia. Násilie a nenávisť sú vždy len porážkou! Preto opäť vyzývam všetky zúčastnené strany, aby začali pracovať na upokojení a dialógu a aby sa predišlo ďalšiemu prelievaniu krvi.“

Preložil: Lubomír Rebek

Pápež vymenoval nového člena Kongregácie pre biskupov

Vatikán (2. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval Mons. Santosa Abrila z Castellóa za nového člena Kongregácie pre biskupov. Mons. Castelló je titulárnym arcibiskupom Tamady a vicekamerlengom Rímskej cirkvi.

-r-

Benedikt XVI. k úmrtiu kardinála Vithayathila

Vatikán (1. apríla, RV) – Vo veku 83 rokov zomrel kardinál Varkey Vithayathil, vrchný arcibiskup arcidiecézy Ernakulam-Angamaly, Sýrsko-malabarskej Cirkvi v Indii.

Pri tejto príležitosti pápež Benedikt XVI. zaslal verejným sústrastným telegramom, v ktorom píše: „Bol som hlboko zarmútený správou o smrti kardinála Varkeya Vithayathila. Všetkým vám kňazom, rehoľníkom a laikom celej Sýrsko-malabarskej cirkvi, vyjadrujem svoju hlbokú sústrasť a ubezpečujem vás o svojich modlitbách. S vďačnosťou spomínam na kardinálovo odhodlanie v službe Sýrsko-malabarskej cirkvi a celej univerzálnej Cirkvi. Pripájam sa k všetkým vám, ktorí za ním smúťte a osobitne k členom kardinálovej rodiny, v modlitbe, ktorou zverujeme jeho dušu nekonečnému milosrdenstvu Boha, nášho milujúceho Otca. Všetkým, ktorí sa zúčastňujú na pohrebnej liturgii zo srdca udeľujem svoje apoštolské požehnanie ako záruku útechy a sily v Pánovi.“

Dnešným dňom má kardinálske kolégium 200 členov. Počet kardinálov – voličov v prípadnom konkláve ostáva 116, ale počet kardinálov, ktorí už dovŕšili zákonnú hranicu 80 rokov sa znížil na 84.

-jš-

Posolstvo pápeža k 80. výročiu Katolíckej akcie Argentíny

Pápež Benedikt XVI. povzbudzuje katolíckych laikov, aby zintenzívnili formačné úsilie za účelom úspešnejšieho prinášania evanjeliového kvasu pre spoločnosť. Píše o tom v mene Svätého Otca vaticánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, pri príležitosti 80. výročia vzniku Katolíckej akcie Argentíny. Posolstvo je adresované generálnemu tajomníkovi inštitúcie biskupovi Luisovi Collazulovi a bolo zverejnené na jej internetovej stránke. Ako sa v ňom ďalej píše, laici „sú povolani prispievať svojim vlastným originálnym spôsobom k rastu a posväcovaniu Cirkvi a sveta, prostredníctvom premeny časných skutočností podľa hodnôt Božieho kráľovstva“. Pápež dodáva, že na to, aby vykonávali svoje poslanie zodpovedným a verným spôsobom, potrebujú „pevné doktrínálne, pastorálne a duchovné základy a adekvátnu podporu“. **Zenit/ -dj-**

Benedikt XVI. prijal rezignáciu pakistanského arcibiskupa Saldanhu

Vatikán (7. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal rezignáciu arcibiskupa Lahoru v Pakistane, ktorým bol doteraz Mons. Lawrence John Saldanha, a to z dôvodu veku, podľa kánonu 401 § 1 Kódexu kánonického práva. **-jak-**

Vyjadrenie P. Lombardiho k námornej tragédii pri Sicílii

Vatikán (7. apríla, RV) – Hovorca Svätej stolice P. Federico Lombardi k námornej tragédii pri Sicílii, ktorá si včera vyžiadala viac ako 300 obetí, poskytol nasledovné vyjadrenie:

„Tragédia úmrtia na mori, ktorá postihla veľké množstvo prisťahovalcov z pobrežia severnej Afriky, ktorí sa snažia dostať do Európy, hlboko zasiahla Svätého Otca, ktorý zainteresovane a s obavami sleduje osudy prisťahovalcov v tomto dramatickom období. Svätý Otec a celá Cirkev pamätá v modlitbe na všetky obeť všetkých národností a postavenia, aj na ženy a deti, ktoré strácajú svoje životy počas hroznej cesty úniku z biedy alebo nespravodlivosti a násilia, ktorým sú postihnuté, pri hľadaní ochrany, prijatia a ľudskejších

životných podmienok. Pripomeňme, že medzi obeťami týchto tragédií v Stredozemnom mori sú eritrejskí katolíci z Líbye.“

Stroskotanie lode vyvolalo v Taliansku rozruch. 53 osôb, ktoré prežili, dosiahlo včera ostrov Lampedusa. Od skorého rána sa dnes pokračovalo v pátraní po nezvestných. Kým sa vedie polemika o nedostatočnom zásahu príslušných orgánov Malty, v noci bola uzavretá dohoda medzi vládou Talianska a regiónmi ohľadom prisťahovalcov, na základe ktorej bude poskytnuté dočasné povolenie k pobytu v Taliansku asi 20 tisícim imigrantov z Tuniska na dobu 6 mesiacov. **-jak-**

Dekréty Kongregácie pre kauzy svätých

Vatikán (2. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na súkromnej audiencii kardinála Angela Amata, prefekta Kongregácie pre kauzy svätých. Počas stretnutia Svätý Otec splnomocnil Kongregáciu k promulgovaniu dekrétov, týkajúcich sa:

1. zázrakov, pripísaných orodovaniu týchto Božích služobníkov a služobníč: Serafino Morazzone, Clemente Vismara, Elena Aiellová, Maria Caterina Irigoyen Echegarayová, Enrica Alfieriová

2. mučeníctva týchto Božích služobníkov: Pietro-Adriano Toulorge zavraždený z nenávisti k viere v r.1793 vo Francúzsku; Francesco Stefano Lacal, jeho 21 spoločníkov z Kongregácie Misionárov Oblátov Nepoškvrnenej P. Márie a laik Candido Castán San José, všetci zavraždení z nenávisti k viere v r. 1936 v Španielsku

3, heroických čností týchto Božích služobníkov a služobníč: biskup Tommaso Kurialacherry, rehoľník Adolfo Châtillon, rehoľné sestry Maria Chiara di Santa Teresa di Gesù Bambino, Maria Dolores Ingleseová a Irene Stefaniová a laik Bernardo Lehner. **-Pr-**

Chorvátska známka s vyobrazením Benedikta XVI.

Chorvátsko (4. apríla, RV) – Pošta v Záhrebe vydala novú známku. Je venovaná pastoračnej návšteve pápeža Benedikta XVI. v Chorvátsku, ktorá je naplánovaná na 4. a 5. júna 2011. Na známke je vyobrazená podobizeň z fotografie Benedikta XVI., ktorá bola vyhotovená 19. apríla 2005, v deň zvolenia kardinála Jozefa Ratzingera za pápeža. Grafická úprava je dielom Ariana Noršiča. O vydanie je veľký záujem a jeho hodnota je 3,10 kún, čo je približne 40 centov. **-pd-**

Šieste výročie smrti pápeža Jána Pavla II.

Vatikán (1. apríla, RV) – 2. apríla, uplynulo šesť rokov od vtedy, ako odišiel do domu svojho Otca nezabudnuteľný pápež Ján Pavol II. Tohtoročné výročie je prežiarené radostným očakávaním jeho blaho-

rečenia. O týchto dvoch momentoch - o smrti a o pozdvihnutí na oltár - v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas kardinál Angelo Comastri, vikár Svätého Otca pre Štát Vatikán povedal:

„Musíme uznať, že Boží ľud už vo chvíli smrti Jána Pavla II. bol istý, že vstúpil do neba - svätý. Okrem toho Joseph Ratzinger, vtedy kardinál, 8. apríla 2005 počas pohrebu na Námestí sv. Petra zvolával pozhnanie Jána Pavla II. «z okna nebies», a teda v istom zmysle ho už považoval za svätého. Všetci si pamätáme tie dojemné slová. Beatifikáciou bude presvedčenie Božieho ľudu potvrdené slávnostným a oficiálnym aktom zo strany cirkevnej autority.“

K posledným slovám Jána Pavla II. „Nechajte ma odísť“, kardinál Comastri dodáva:

„Nechajte ma odísť“ má presný význam: Ján Pavol II. cítil, že je už na prahu domu Otca. Tieto slová, toto vyjadrenie bolo dychtivosťou srdca, radosťou, túžbou urýchliť kroky, aby prišiel k Ježišovi, vzal za ruku Máriu. Vo svojej fantázii viery som si tú chvíľu predstavoval, a som si istý, že v nebeskej bráne stála Mária.“

Ján Pavol II. bude povýšený na oltár Benediktom XVI. Dvaja pápeži, dvaja priatelia, dve osobnosti, zviazané navzájom takým putom. Aj to je aspekt mimoriadneho významu, dalo by sa hovoriť o Prozreteľnosti? Odpovedá kardinál Comastri:

„Verím, že je to po prvýkrát v histórii Cirkvi, že pápež má tú radosť blahorečiť svojho predchodcu. Iste to bude mimoriadny pocit pre Benedikta XVI., ale aj duchovné ubezpečenie, že Ján Pavol II. teraz z neba chráni stopy svojho nástupcu a povzbudzuje ho čeliť výzvam dnešnej Cirkvi. Pápež Benedikt XVI. vo svojich prvých príhovoroch povedal: «Zdá sa mi, že stále počujem jeho hlas, ktorý mi hovorí: Neboj sa!» Toto

pozvanie, tento imperatív, ktorý pápež Wojtyła hovoril do celého sveta, isto opakuje z neba v tejto dramatickej chvíli histórie. Držte sa Ježiša, pod pohľadom Márie prejdeme cez všetky búrky histórie, istí, že dosiahneme Boží prístav.“

-jak-/ foto inet

Ponuka Vatikánskych múzeí pri príležitosti blahorečenia Jána Pavla II.

Vatikán (4. apríla, RV) - Pri príležitosti blahorečenia ctihodného Jána Pavla II. budú Vatikánske múzeá v dňoch 26. – 29. apríla a 2. mája výnimočne otvorené vo večerných hodinách, od 19.00 - 24.00 (posledný vstup o 22.00 hod.). Vzhľadom na výnimočnosť udalosti múzeá budú uplatňovať v týchto dňoch zníženú sadzbu 8,- eur pre všetkých pútnikov, ktorí sa preukážu listom z farnosti, alebo diecézy či inej náboženskej inštitúcie, do ktorej patria. Táto iniciatíva je zo strany pracovníkov Vatikánskych múzeí prejavom spolupráce a solidarity v tomto historickom okamihu a čestnou službou, venovanou Svätej stolici.

Treba zobrať na vedomie, že v tomto prípade nie je možná rezervácia „on-line“. Viac informácií na telefónnych číslach: +39.06.69883145; +39.06.69884676 - fax: +39.06.69884019, alebo na oficiálnych webových stránkach Vatikánskych múzeí: mv.vatican.va.

-jak-

Fotografická výstava o Jánovi Pavlovi II. v Ríme

Taliansko (2. apríla, RV/Sir) – Výstava fotografií s názvom „Muž, ktorý miloval ľudí“ – prvá výstava venovaná pápežovi Jánovi Pavlovi II. pri príležitosti jeho blahorečenia – bola vo štvrtok 31. marca slávnostne otvorená a 1. apríla, sprístupnená pre verejnosť. Táto výstava je inštalovaná v priestoroch piateho poschodia Terminálu Gianicolo na Via della Conciliazione v Ríme. Podľa spravodajskej agentúry Sir, bola vytvorená v spolupráci s oficiálnym vatikánskym denníkom L'Osservatore Romano a bude otvorená až do 31. júla tohto roka.

Výstava nesleduje chronologické poradie pontifikátu Jána Pavla II., ale naopak je akousi emotívnou cestou zobrazujúcou silu lásky, ktorú tento poľský pápež nepretržite dosvedčoval celému svetu. Obzvlášť zaujímavé sú dve fotografie – zobrazujúce rodinu pápeža Jána Pavla II. – umiestnené na začiatku výstavy, ktoré poľská diecéza darovala jeho oficiálnemu fotografovi Arturovi Marimu.

-mk-

Apel na podporu kresťanov vo Svätej zemi

Vatikán (4. apríla, RV) – Svätá zem „sa spolieha na bratstvo univerzálnej Cirkvi a chce ho oplatiť podelením sa so skúsenosťou milosti a utrpenia, ktorou je poznačená jej cesta“, napísal kardinál Leonardo Sandri, prefekt Kongregácie pre východné cirkvi, v okružnom liste k finančnej zbierke na pomoc kresťanom vo Svätej zemi, ktorá sa každoročne koná na Veľký piatok. Viac k listu:

„Je predovšetkým apelom na vnímavosť, pretože všetky udalosti, ktoré sa dejú na Blízkom východe, majú rozhodujúci vplyv, ako aj dôsledky pre kresťanov vo Svätej zemi. Myslíme po prvé na Svätú zem, na tieto miesta, kde Ježiš žil, kadiaľ chodil, ktoré sa nachádzajú v Izraeli, Palestíne a Jordánsku. Ide aj o Libanon, Egypt, Sinaj.“

Kardinál Sandri zdôrazňuje otázku živých kameňov, ktorými sú tu žijúci kresťania a vyjadruje uspokojenie nad nárastom púti do Svätej zeme. Sú nielen duchovným obohatením pre pútnikov, ale aj podporou miestnej kresťanskej komunity. Odvolávajú sa na Svätého Otca hovorí o spiritualite Svätej zeme: „My kresťania nemôžeme žiť inak ako v napojení na Betlehem, Nazaret, Jeruzalem, Betánii, Emauzy, miesta, ktoré nielen fyzicky, ale aj duchovne odrážajú našu spiritualitu.“

Kardinál v závere apeluje na všetkých tých, ktorí sú zodpovední - na náboženských a politických vodcov, aby hľadali cestu k porozumeniu, dialógu a spojenectvu:

„Budúcnosť sveta sa nebuduje mocou, ale je postavená na porozumení a dialógu, rešpektovaní spravodlivosti a práv všetkých. Bol som v Eritrei, je to mimoriadne krásna krajina, ktorá by mohla ponúknuť budúcnosť pre svoje deti, ale musia ísť preč a umrieť v púšti alebo na plážach Stredozemného mora. Ľudia, ktorí si zaslúžia našu pozornosť. Čo robíme pre nich? Čo môžeme urobiť, aj keď nie sme blízko k nim, je modlitba, ale aj naša opora, ktorá by mohla byť vyjadrená slovami:

«Pozrite, že myslíme na vás a chceme, aby ste mohli zostať doma a užívať svoje práva, najmä právo na náboženskú slobodu, ale aj všetky ostatné práva, ktoré sú odkazom na dôstojnosť ľudskej osoby».“

Kardinál nás povzbudzuje, aby sme vo Veľkom týždni – meditujúc nad Ježišovou smrťou a vzkriesení - premýšľali aj o utrpení Krista, ktoré pokračuje v jeho Cirkvi, na celom svete, a to kvôli neznášanlivosti, prenasledovaniu, chudobe, vylúčeniu a inej bolesti. -jak-

Výzva CCEE v súvislosti s príchodom afrických utečencov do Európy

Zoči-voči mase afrických utečencov, ktorí prichádzajú do Európy cez pobrežie Talianska, potrebujeme „solidaritu všetkých ľudí a inštitucionálnu solidaritu na európskom kontinente, ako aj zo strany štruktúr Európskej únie.“ Tak

zníe výzva predsedníctva Rady Európskych biskupských konferencií (CCEE), podpísaná predsedom - kardinálom Péterom Erdöm a dvoma podpredsedami – kardinálom Jeanom-Pierrem Ricardom a kardinálom Josipom Bozanićom. „Hromadný príliv emigrantov prichádzajúcich do Európy, obetí vojny, predovšetkým z Líbye, je nám veľmi dobre známy,“ uvádza sa vo vyhlásení, ktoré zdôrazňuje, že táto záležitosť sa netýka iba jedného národa. „Veríme, že efektívna účasť všetkých lídrov pri riešení tohto vážneho problému je nevyhnutná. V každej ľudskej bytosti musíme vidieť neodňateľnú dôstojnosť stvorenia, nesúceho v sebe obraz Boha. Sme zároveň zodpovední za dodržiavanie právneho poriadku a dôstojnosť všetkých ľudí v krajinách nášho kontinentu. Modlíme sa, aby sa namiesto zbraní dostali k slovu rozum a dialóg,“ uzatvára svoje vyhlásenie CCEE. Fides/-dj-

Katedrála v Santiagu de Compostela oslavuje 800. výročie posviacky

Španielsko (7. apríla, RV) – Pred 800 rokmi, 7. apríla 1211, bola povätná katedrála v Santiagu de Compostela v Španielsku. Miestny arcibiskup Julian Barrio Barrio napísal v súvislosti s týmto jubileom pastiersky list kňazom, diakonom, seminaristom a všetkým veriacim diecézy.

Miesto kultu musí byť živým, obývaným domom, píše Mons. Barrio. Domom, v ktorom je prítomné spoločenstvo s charakteristikami kresťanskej komunity. Katedrála nemá byť múzeom. -jak-

Organizátori SDM 2011 sa stretli so zástupcami diplomatického zboru v Madride

Benin, Omán, Nemecko, El Salvador i Belgicko boli medzi 37 krajinami, ktorých zástupcovia sa v uplynulých dňoch zúčastnili na stretnutí akreditovaných členov diplomatického zboru v Madride s organizátormi tohtoročných Svetových dní mládeže. Nechýbali ani generálny koordinátor mládežníckeho podujatia Mons. César Franco, či generálny riaditeľ zodpovedný za vzťahy s diplomatickým zborom Yago de la Cierva. Na SDM 2011, sa už zaregistrovalo vyše 300-tisíc ľudí zo 120 krajín celého sveta. Okrem iných služieb im bude poskytnuté aj poistenie proti nehodám, pokrývajúce náklady na lekárske ošetrovanie. Na stretnutí s organizátormi podujatia diplomati prisľúbili, že ambasády a konzuláty v Madride budú pomáhať svojim občanom počas pobytu v hlavnom meste Španielska v prípade straty dokumentov, alebo potreby akejkoľvek konzulárnej podpory. SIR/-dj-

Vo svete v roku 2010 klesol počet vykonaných popráv

Uplatňovanie trestu smrti malo v minulom roku klesajúci charakter – uvádza v správe nazvanej „Tresty smrti a popravy v roku 2010“, zverejnenej v uplynulých dňoch, organizácia Amnesty International. Oceňuje v tejto súvislosti pokrok dosiahnutý v poslednom desaťročí, počas ktorého 31 krajín sveta zrušilo trest smrti zo zákona, alebo v praxi. Ako uvádzajú štatistiky, v roku 2009 bolo vykonaných 714 popráv, o rok neskôr toto číslo kleslo na 527. Údaje nezahrňujú Čínu, ktorá počty vykonaných trestov smrti tají, rovnako ako Bielorusko, či Mongolsko. Odhaduje sa, že v najľudnatejšej krajine sveta takýmto spôsobom zomrelo niekoľko tisíc odsúdených. Okrem Číny sa najviac popráv vykonalo v Iráne (252), Severnej Kórei (60), Jemene (53), USA (46) a Saudskej Arábii (27). V niektorých štátoch odsúdení, ich príbuzní a advokáti dokonca ani nie sú vopred oboznámení s termínom popravy. Počet krajín, ktoré oficiálne zrušili trest smrti, alebo ho prestali vykonávať v praxi, stúpol zo 108 v roku 2001 na aktuálnych 139. Minulý rok k nim napríklad pribudol Gabon a pred jeho záverom sa úvahy o zrušení trestu smrti dostali do parlamentov v Libanone, Mali, Mongolsku a Južnej Kórei. **Zenit/ -dj-**

40 obetí ďalšieho útoku v Pakistane

Pakistan (4. apríla, RV) – Pri útoku samovražedného atentátnika v provincii Pandžáb v Pakistane prišlo včera - mesiac po vražde ministra Shahbaza Bhattiho - o život viac ako 40 ľudí a ďalších 70 bolo zranených. K zodpovednosti za tri samostatné po sebe nasledujúce výbuchy v sanktuárii Dera Ghazi Khan sa prihlásilo extrémistické hnutie Taliban. **-jak-**

Pastiersky list biskupov Pakistanu

Pakistan (4. apríla, RV) – Včera - mesiac po vražde pakistanského ministra pre menšiny Shahbaza Bhattiho - sa vo všetkých katolíckych kostoloch v Pakistane čítal pastiersky list biskupov krajiny. List podpísaný Mons. Josephom Couttsom, biskupom Faisalabadu, novozvoleným predsedom Konferencie biskupov Pakistanu, nesie názov podľa citácie Lk 12,32: „Neboj sa, maličké stádo“. Je povzbudením v súčasnej situácii, ktorá vyvolala zneistenie a strach. Prebúdza odvalu a posilňuje vieru. List odkazuje na čas mučeníctva a tiež na dary Ducha Svätého, ktorého dostali apoštolí, aby plní odvahu hlá-

sali radostnú zvesť evanjelia, ktorú aj dnes potrebujeme na budovanie kultúry mieru, lásky, tolerancie a rešpektu medzi rôznymi náboženstvami. **-jak-**

Obnovené rozhovory medzi filipínskymi biskupmi a vládou

Filipíny (1. apríla, RV) – Katolícka cirkev obnovila rozhovory s filipínskou vládou na tému zákona o kontrole pôrodnosti. V uplynulých dňoch vláda iniciovala stretnutie filipínskeho prezidenta Benigna Aquina s miestnymi biskupmi. Obe strany venovali pozornosť návrhu učebných osnov týkajúcich sa sexuálnej výchovy a stanovenej veku žiakov, pre ktorých bude tento predmet určený.

Rozhovory predstaviteľov Cirkvi a vlády vo Filipínach boli prerušené potom, čo sa prezident rozhodol presadzovať kontroverzný projekt zákona, ktorý katolíci, tvoriaci väčšinu krajiny, považovali za prainterruptný. Zákon nedostal potrebnú väčšinu hlasov v parlamente a prezident sa rozhodol obnoviť rozhovory s Cirkvou.

Miestne médiá upozorňujú, že zákon o kontrole pôrodnosti je fiktívnym liekom na reálne problémy obyvateľov Filipín. Namiesto toho by vláda mala uvažovať o riešení konkrétnych problémov chudobných rodín. Vážne nedostatky pociťujú i štátne školy na Filipínach, ktoré dlhodobo trpia nedostatkom finančných prostriedkov. **-pd-**

Charita v Japonsku pomáha obetiam prírodnej katastrofy

Japonsko (1. apríla, RV) – Zatiaľ čo narastajú obavy v súvislosti s poškodením jadrovej elektrárne Fukushima, miestna Cirkev v diecéze Sendai pokračuje v poskytovaní humanitárnej pomoci obetiam katastrofy. I napriek tomu, že Katolícka cirkev má v Japonsku len približne 500 000 veriacich, je katolícka charita najaktívnejšou mimovládou organizáciou v krajine. Referoval o tom pre agentúru Asia News jej predseda Tarsicius Isao Kikuchi, biskup diecézy Niigata. Obyvateľstvo v oblasti postihnutej vlnami cunami stále zápasí s nedostatkom potravín, pohonných hmôt a plynu. Japonská charita neprestáva na zdevastované územia vyslať dobrovoľníkov, aby pomáhali s odstraňovaním škôd. Diecéza Sendai otvorila všetky svoje strediská a školy a poskytuje v nich ubytovanie hlavne matkám s deťmi. Zaujímavosťou je, že vo farnosti Sukagawa, ktorú tiež postihli vlny cunami, dali veriaci prednosť rekonštrukcii miestneho kostola pred opravami vlastných príbytkov. **-pd-**

V bratislavskom seminári boli ustanovení noví lektori

V utorok 5. apríla 2011 sa v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave uskutočnilo ustanovenie lektorov. V seminárnej kaplnke sv. Kríža pri svätej omši, ktorú celebroidal Mons. Róbert Bezák, trnavský arcibiskup, boli za lektorov ustanovení bohoslovci tretieho ročníka: Martin Agner (Senec), Marek Bartkovský (Záhradné), Tibor Fehér (Dunajská Streda) a Július Pomšár (Bratislava – Sedembolestnej Panny Márie).

Spomínaní bohoslovci počas obradu ustanovenia lektorátu po jednom pristúpili k otcovi arcibiskupovi, ktorý im podal knihu Písma svätého, slovami: „Prijmi knihu Písma svätého a verne podávaj ďalej Božie slovo, aby ono čím viac pôsobilo v srdciach ľudí“. Lektor odpovedal: „Amen“.

Ministérium akolytátu

V stredu 6. apríla 2011 v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave boli siedmi bohoslovci štvrtého ročníka a jeden bohoslovec piateho ročníka ustanovení za akolytov. Svätú omšu v seminárnej kaplnke celebroidal Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup – metropolita.

Kandidáti po jednom pristúpili k otcovi arcibiskupovi, ktorý im podal nádobu s hostiami, slovami: Prijmi nádobu s hostiami na slávenie Eucharistie a buď taký, aby si mohol dôstojne slúžiť Pánovmu stolu a Cirkvi. Akolyta odpovedal: Amen.

Novými akolytmi sa stali: Milan Cehlárik (Sereď), Peter Drbohlav (Senica), Ján Fábik (Senica), Peter Kizek (Bratislava – Povýšenie sv. Kríža), Marián Lukáč (Štefanov), Vladimír Mikulec (Lozorno), Radovan Rajčák (Radošovce) a Lukáš Filo (Dubodiel).

Kandidatúra diakonátu a kňazstva

Vo štvrtok 7. apríla 2011 sa pri svätej omši, ktorú celebroidal Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup-metropolita, uskutočnil obrad prijatia medzi kandidátov na posvätný rád.

Kandidátmi na prijatie diakonátu a presbyterátu sa stali bohoslovci piateho ročníka: Ivan Barus (Stupava), Stanislav Čúzy (Bratislava – Rača), Lukáš Filo (Dubodiel), Michal Fratrič (Bratislava – Vrakuňa), Martin Klement (Trnava), Ľuboš Matúš (Vlčkovce) a Róbert Ťapušík (Aleksince).

Títo bohoslovci verejne prejavili túžbu stať sa kňazmi, vyjadrili súhlas a chcenie vytrvať na tejto ceste za Pánom. Kandidatúrou urobili dôležitý krok k bližšej sa diakonskej vysviacke, ktorá sa usku-

toční v sobotu 11. júna 2011 v Katedrále sv. Martina v Bratislave a v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave.

Marek Bartkovský

Gregoriánska schola ozvláštnila liturgiu v Trnave

Gregoriánska schola pri Prepozitúre Narodenia Panny Márie v Novom Meste nad Váhom – Schola Gregoriana Praepositura Civitatis Novae – interpretovala v nedeľu 3. apríla počas omše v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave spevy gregoriánskeho chorálu Štvrtej pôstnej nedele. Svätú omšu v latinskom jazyku celebroidal trnavský arcibiskup Róbert Bezák.

Gregoriánsky chorál je forma jednohlasného latinského liturgického spevu v chráme bez sprievodu hudobných nástrojov. Kombinácia latinčiny a gregoriánu v katedrále symbolicky pripomenula celosvetové spojenie s Kristom, keďže pred II. vatikánskym koncilom sa používal počas bohoslužieb jednotne latinský jazyk. Gregoriánske spevy boli zároveň príležitosťou na povzbudenie v prežívaní samotnej podstaty svätej omše.

Schola gregoriana Praepositura Civitatis Novae bola založená miestnym organistom Martinom Petrekom v roku 2010. Scholu tvoria mladí muži, ktorí sa tejto náročnej forme spevu venujú z vlastného nadšenia. S formačnou pomocou kaplána Vladimíra Kiša viac prenikajú do tajov gregoriánu. Za krátky čas svojho pôsobenia schola už niekoľkokrát sprevádzala spevom liturgiu počas rôznych sviatočných príležitostí v novomestskom kostole. „Štvrtá pôstna nedeľa je nedeľou radosti – Dominica Laetare. Preto je pre nás potešením sprevádzať liturgiu spevom gregoriánskeho chorálu aj v dnešný deň,“ vysvetlil jedinečnosť štvrtej pôstnej nedele Martin Petrek, vedúci scholy. „Gregoriánska schola je spoločenstvo ľudí, ktorí sa chcú predovšetkým modliť – modliť sa práve spevom gregoriánskeho chorálu,“ dodal.

Arcibiskup Bezák v kázni predstavil chrám ako Boží priestor: „V tejto katedrále sa v minulosti slávila dávna latinská liturgia, keď kňaz ako zástupca Ježiša bol otočený k ľuďom chrbtom a tvárou k oltáru. Dnes je už kňaz otočený k ľuďom; sme s Ježišom okolo stola, v objatí s ním. Ježiš je však po celé stáročia v tejto katedrále ten istý a v srdciach ľudí pôsobí v skrytosti.“ Arcibiskup všetkých podporil v osobnom prežívaní omše v chrámoch, ktoré sú stále Ježišovým priestorom a „dýchajú“ Božou prítomnosťou.

Katarína Michalčíková

Unikátna kniha rozhovorov s Benediktom XVI. aj na Slovensku

Svetový bestseller, ktorý koncom novembra 2010 predstavili vo Vatikáne a ktorý vyvolal veľký mediálny záujem na celom svete, je o pár dní vďaka Vydavateľstvu Don Bosco k dispozícii aj na Slovensku.

Kniha nemeckého novinára Petra Seewalda Svetlo sveta - Pápež, Cirkev a znamenia čias sa objaví na pulloch kníhkupectiev koncom apríla 2011. V predpredaji si ju možno kúpiť za zvýhodnenú cenu 13,30 EUR už teraz a to na stránke <http://www.donbosco.sk/tovar/svetlo-sveta>. Od 1. mája 2011 bude táto kniha stáť 14,90 EUR. Na uvedenej stránke si možno už teraz prečítať neskorigovanú časť, v ktorej Svätý Otec Benedikt XVI. odkrýva svoje súkromie. Či už sú to jeho pocity krátko po zvolení za pápeža, zaujímavosti zo života mimo oficiálnych vystúpení a stretnutí, obľúbené činnosti vo voľnom čase alebo jeho názory na súčasné výzvy spoločnosti a Cirkvi.

Pre čitateľov bude otvorenosť, s akou sa pápež rozpráva s autorom, možno prekvapujúca, keďže v mysliach mnohých je pápež ten, ktorému nemožno v ničom odporovať. Aj to môže byť dôvod, pre ktorý ho možno mnohí neobľubujú či ním opovrhujú. Ako však sám v knihe zdôrazňuje - každý je slobodný protirečiť aj pápežovi...

Všetkých čitateľov pozýva táto kniha zažiť osobné stretnutie sa s človekom, otvoreným a pokorným, ktorý sa pred siedmimi rokmi stal hlavou Katolíckej cirkvi.

Ján Miško

Relikvie sv. Cyrila v začali putovať po Bratislavskej eparchii

V piatok, 1. apríla, boli do Katedrály Povýšenia sv. Kríža slávnostne prinesené relikvie sv. Cyrila, aby začali svoju dvojmesačnú púť po Bratislavskej eparchii. Bratislavska eparchia prebrala vzácny relikviár od Vojenského ordinarátu OS a OZ SR.

Relikvie boli do katedrály prinesené za spevu 90. žalmu v piatok poobede pred Liturgiou vopred posvätených darov. Po uctení si relikvií incenzom sa veriaci pomodlili Modlitbu k sv. Cyrilovi. Protosynkel eparchie o. Vladymír Skyba následne vo svojom príhovore priblížil význam putovania relikvií, ktoré prebieha v rámci dvojročnej duchovnej prípravy na 1150. výročie príchodu našich slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda na naše územie (r. 2013). Ako zdôraznil, na začiatku našich národných dejín a slovenskej štátnosti nestála nejaká legenda o zvierati napr. vlčici, ale Božie slovo. Aj dnes je živý odkaz sv. Cyrila a Metoda,

ktorý sa počas tisíc rokov hlboko vryl do našej národnej, kultúrnej a spoločenskej identity, ba do dejín celej našej spoločnosti.

V nedeľu 3. apríla 2011 putovali relikvie sv. Cyrila do gréckokatolíckej farnosti blahoslaveného hieromučeníka Vasil'a Hopku v Bratislave-Petržalke. Nakoľko farnosť nemá svoj chrám a liturgie sa slúžia v chráme Svätej Rodiny, miestny gréckokatolícky farár o. protopresbyter Ľubomír Matejovič pozval na túto slávnosť aj svojich rímskokatolíckych oltárnych spolubratov: o. Jozefa Duca, miestneho rímskokatolíckeho farára a školského dekana, kaplána o. Jozefa Pajerského, diakona o. Lukáša Uvačika ako aj miestnych farníkov latinského obradu. Na slávnosti sa zúčastnil aj rodák z tejto farnosti, P. Tadeáš, OP, (dominikán).

Procesia s relikviárom sa najprv zastavila na mieste, kde pápež Ján Pavol II. slúžil sv. omšu a beatifikoval bl. Vasila i bl. Zdenku. Potom ho kňazi v sprievode priniesli do chrámu a uložili pred obetný stôl. Po prednesení modlitby k sv. Cyrilovi sa začala sa sláviť liturgia sv. Bazila Veľkého. Aby sa celé liturgické zhromaždenie, ktoré tvorili veriaci oboch obradov mohlo aktívne zapájať do liturgie, texty sa premietali na čelnú stenu chrámu.

Svojou homíliou o živote sv. Cyrila a spolupatričnosti veriacich oboch obradov k jednej Katolíckej cirkvi povzbudil veriacich o. Jozef Duc. Ku krásnej liturgii prispel i gréckokatolícky zbor, ktorý sa vytvoril na túto príležitosť. Sviatočnosť liturgie znásobili i krásne modlitby Bazilovej liturgie. Jednotu vo viere ukázali veriacich oboch obradov i prijatím svätej Eucharistie. Po sv. liturgii nasledovalo uctenie sv. relikvií kňazmi a asistenciou doplnené prosbami a modlitbou k sv. Cyrilovi. Na záver slávnosti zaznela pápežská hymna a spev Mnoho rokov.

Relikviár zostane v chráme Svätej Rodiny do stredy, 6. apríla, odkiaľ poputuje do gréckokatolíckej farnosti v Trnave a následne do ďalších gréckokatolíckych farností v diaspóre – po celom západnom i strednom Slovensku. Púť relikvií vyvrcholí v Bratislavskej eparchii 31. mája, kedy bude relikviár odovzdaný Trnavskej arcidieceze.

Stanislav Gábor/Ľubomír Matejovič

V Pezinku odhalili pamätnú tabuľu na budove súdu

Mesto Pezinok a Konfederácia politických väzňov Slovenska v sobotu 9. apríla 2011 odhalili pamätnú tabuľu nespravodlivo väzneným a prenasledovaným občanom Pezinka a okolia na búde bývalého Okresného súdu a väznice v Pezinku, kde boli po roku 1948 súdení a väznení aj politickí väzni.

Slávnosť sa začala svätou omšou v Dolnom kostole Božského Spasiteľa, ktorej hlavným celebrantom bol biskupský vikár Zboru väzenskej a justičnej stráže mjr. Mons. Bartolomej Juhás a koncebroval pezinský farár vdp. Ján Ragula. Spevom liturgiu doprevádzal chrámový zbor Ad Una Corda a operná speváčka Mária Turňová.

Samotnú pamätnú tabuľu na Radničnom námestí odhalili ministerka spravodlivosti SR JUDr. Lucia Žitňanská a primátor Mesta Pezinok Mgr. Oliver Solga za zvukov fanfár dychovej hudby Grinavanka a položili k nej veniec. Pamätnú tabuľu požehnal biskupský vikár ZVJS Mons. Bartolomej Juhás. Nasledovalo prečítanie mien väznených občanov Pezinka a okresu Pezinok.

Po príhovoroch L. Žitňanskej, O. Solgu sa prítomným prihovoriť podpredseda KPVS Karol Noskovič, ktorý vo svojom prejave uviedol konkrétne prípady jednotlivých odsúdených roľníkov z okresu Pezinok. Po básňach dona Štefana Sandtnera, saleziánskeho kňaza, rodáka z Pezinka, ktoré zložil vo väzení, svoje spomienky predniesol Alojz Vozatár, posledný žijúci Pezinčan, ktorý bol väznený vo Väznici Okresného súdu v Pezinku.

s Peter Sandtner

Križová cesta banskobystričských vysokoškolákov na Urpíne

V utorok tretieho pôstneho týždňa, 29. marca 2011, sa pod záštitou mladých z Univerzitného pastoračného centra Štefana Moyses, biskupa v Banskej Bystrici, konala na Kalvárii na Urpíne križová cesta. Predchádzala jej utorková mládežnícka svätá omša v Katedrále sv. Františka Xaverského. Pobožnosť viedli mladí ľudia, ktorí si pripravili duchovné zamyslenia k zastaveniam križovej cesty.

Jednotlivé zastavenia boli poprepájané speváckou zložkou zboru banskobystričského Univerzitného pastoračného centra. Svojou prítomnosťou a povzbudivým slovom prispeli aj Martin Ďuračka, duchovný správca pastoračného centra a bosý karmelitán páter Rudolf Bartal OCD. Putujúcu skupinu po zastaveniach križovej cesty na Urpíne tvorilo približne šesťdesiat študentov, pobožnosť bola otvorená pre verejnosť.

Pekné počasie, zapálené srdcia a zamyslenia nad skutočnou podstatou pôstu pomohli účastníkom oživiť udalosti zobrazené na zastaveniach Banskobystrickej kalvárie, ktoré sa odohrali pred dvetisíc rokmi.

Eva Gavalierová

Seminár pre kňazov a učiteľov náboženstva

Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy organizoval za účasti veľkého počtu učiteľov náboženstva v Poprade, dňa 29.03.2011 seminár na tému interpretácie vybraných biblických tém. Pozvanie prijal doc. ThDr. František Trstenský, PhD., ktorý predstavil účastníkom základné princípy interpretácie biblických textov.

Videozáznam zo seminára a viac informácií nájdete na stránke Diecézneho katechetického úradu Spišskej diecézy www.dkuspis.sk

Marián Majzel

Fatimská sobota o prežívaní pôstu

„Križ je symbolom lásky, preto ako symbol je nezničiteľný,“ čítame v úvodnom príhovore bulletinu pre pútnikov, ktorí sa zišli na slávení fatimskej soboty v Michalovciach. „Rozprávať o križi bez skúsenosti s jeho nesením nie je autentické,“ povedal v zamyslení František Fedorišin. Niekedy máme tendenciu zostúpiť z osobného križa, ale to nikam nevedie. Preto sa pútnici v slávení božskej liturgie otvorili pre stretnutie s Kristom v slove i Eucharistii, aby nasýtili svoju túžbu po Bohu. Vladyka Milan Chatur v kázni poukázal na tri aspekty dobrého prežitia pôstneho času: sebazápor, modlitbu a almužnu. Sebazápor vedie k skromnému životu, ktorý pripravuje človeka na plnenie Božej vôle. Modlitba dáva silu na jej plnenie a almužna otvára srdce pre pomoc bližnému. Ako jedinečný vzor predstavil presvätú Bohorodičku, ktorá skutočne v skromnosti dokázala povedať áno Božiemu plánu a tak darovala svetu najväčší dar v Ježišovi Kristovi.

Spevom sprevádzal slávenie zbor zo Sečoviec a doplnil ho mládežnícky zborík. Tradične bol súčasťou fatimskej soboty aj mariánsky moleben. Vladyka Milan sa v dialógoch podelil so svojimi zážitkami zo Svätej zeme a odpovedal na aktuálne otázky veriacich. Budúca fatimská sobota bude už v Klokočove a účasť na nej prisľúbil kardinál Jozef Tomko z Ríma.

Michal Hospodár

Kňazský seminár biskupa Jána Vojaššáka privítal rodičov bohoslovcov

V nedeľu 3. 4. 2011, ktorá nesie prívlastok aj nedeľa radosti, otvoril Kňazský seminár biskupa Jána Vojaššáka v Spišskej Kapitule svoje dvere pre rodičov a príbuzných bohoslovcov. Táto akcia mala vyjadriť vďačnosť seminaristov a predstavených rodičom, ktorí neváhali dať svojich synov pre službu Bohu a Cirkvi.

Program začal svätou omšou, ktorú v Katedrále sv. Martina spolu s predstavenými seminára celebroidal spišský pomocný biskup Mons. Štefan Sečka. V homílii sa zameril na dôležitosť každodenného spytovania svedomia bohoslovcov a pozval k nemu aj ostatných veriacich. Rodičom bohoslovcov pripomenul, že stále majú dávať pozor na správanie svojich synov a zdôraznil, že táto ich úloha neskončí ani po kňazskej vysviacke.

Po svätej omši si seminaristi pripravili pre rodičov kultúrny program. Na jeho začiatku rektor seminára Mons. Jozef Jarab vyjadril rodičom vďačnosť, že pred rokmi mali odvahu postaviť sa pred oltár, vďaka čomu budú raz môcť ich synovia stáť za oltárom. Program pokračoval slávnostným obedom, po ktorom mohli bohoslovci predstaviť svojim príbuzným seminár, biskupskú rezidenciu a spoločne stráviť čas.

Celé stretnutie vyvrcholilo slávnostnými večerami, ktoré viedol diakon Vladimír Fedorek, ktorý sa poďakoval v mene všetkých bohoslovcov rodičom za dar života a viery. Na záver sa konala krátka pobožnosť s eucharistickým požehnaním.

Lukáš Stolárík

Ostaňme s ním a bdejme očami svätopisca Lukáša

„Evanjelista milosrdenstva a lásky Božej“ – tak charakterizoval svätopisca Lukáša Marián Bublinc v meditatívnom úvode k Evanjeliu podľa Lukáša 31. marca 2011 v banskobystrickej Katedrále. Vo štvrtkové popoludnie tretieho pôstneho týždňa sa veriaci zišli v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici, aby sa zúčastnili na pôstnej bohoslužbe slova venovanej opisu Veľkonočných udalostí.

Bohoslužbu s názvom Ostaňme s ním a bdejme viedol dekan Mons. Ján Krajčík. Kňazi farnosti, diakon Peter Baláž a rehoľníčka postupne predniesli opis utrpenia Pána v Evanjeliu podľa Lukáša (Lk 22,1 – 23,56). Na záver prítomní prijali eucharistické požehnanie.

Mons. Marián Bublinc, generálny vikár Banskobystrickej diecézy, poukázal na niektoré charakteristické črty svätopisca Lukáša. Ten sa spôsobom, akým opísal veľkonočnú obeť Ježiša Krista, približuje evanjelistovi

Jánovi. Marián Bublinc dodal, že trpiaci Pán je evanjelistom Lukášom predstavený ako „plný dôvery v rukách Nebeského Otca.“

Len v Lukášovom opise Pán Ježiš vo chvíli zrady na Olivovej hore osloví zradcu Judáša vlastným menom. Počas krížovej cesty svätopisec Lukáš zachytáva udalosť, keď sa Ježiš s láskou prihovára plačúcim ženám. (Lk 23, 27 – 31) Ako dodal Bublinc, aj neskôr, vo chvíľach utrpenia sa s láskou pozerá na okolostojacich.

Medzi jedinečnosťami v Lukášovom evanjeliu patrí vyslovenie Ježišovej túžby: „Veľmi som túžil jesť s vami tohoto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť.“ (Lk 22, 15 - 16)

Zuzana Juhaniaková

Dva miništrantské víkendy v Kňazskom seminári

Dva víkendy na prelome marca a apríla 2011 patrili v Kňazskom seminári sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne opäť miništrantom z celej Banskobystrickej diecézy. Posledný marcový víkend, v dňoch 25. až 27. marca 2011, prišli do seminára mladší miništranti a o týždeň ich v dňoch 1. až 3. apríla vystriedali starší miništranti.

V programe víkendov sa prelínali modlitby, zábava, šport a súťaže. Medzi najväčšie lákadlá patrili popri biliarde, kalčete i pinpongu, futbalové a florbalové turnaje ako aj spoločenstvo miništrantov a animátorov vedených bohoslovcem Petrom Pišsom. Priestor osobného rastu miništrantom ponúkla denná modlitba, účasť na dennej svätej omši ako aj zábavno-súťažná hra Miništrionár, či sledovanie filmu s posolstvom, po ktorom vždy nasledovala krátka katechéza.

Michal Válka

Víkend pre miništrantov v kňazskom seminári v Bratislave

Uplynulý víkend v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave sa uskutočnila duchovná obnova s názvom „On the rock“ pre starších miništrantov. Seminár má už niekoľkoročnú tradíciu konania miništrantských táborov Minfa. V programe boli pripravené prednášky, adorácia, krížová cesta, športové aktivity ako aj nedeľná sv. omša v latinskom jazyku v Katedrále sv. Martina.

Miništranti počas víkendu zažili režim denného poriadku života v seminári a animátori (bohoslovci), ktorí sa im venovali, im pomáhali v stavaní domu na skale - teda pevného prežívania viery kresťana v 21. storočí.

Stanislav Čúzy a Marek Bartkovský

V centrách pre mladých si otestujú silu dobrovoľníctva

Európska komisia vyhlásila rok 2011 za Európsky rok dobrovoľníctva. Na túto výzvu reaguje aj Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM), ktoré dnes začína realizovať nový projekt pod názvom „Sila dobrovoľníctva“. Jeho realizácia je finančne podporená z programu ADAM2 Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR. Program podporuje projektovú činnosť zameranú na rozvoj práce s deťmi a mládežou.

Hlaným cieľom projektu je aktívna propagácia dobrovoľníctva v miestnych komunitách. Tá sa uskutoční vytvorením konkrétnej príležitosti dobrovoľníckej skúsenosti pre mladých ľudí a samotnou dobrovoľníckou pomocou v mládežníckych centrách a miestnej samospráve obce Važec a obce Krížová Ves. „Mladí ľudia hľadajú zmysluplné naplnenie voľného času, no často sa im nenaskytne žiadna možnosť. Po čase nachádzajú jediné útechu v partiách, ktoré však veľakrát nevlývajú vhodne na vývoj ich osobnosti. Projektom chceme práve v Európskom roku dobrovoľníctva povzbudiť mládež, aby bola aktívna, užitočná pre spoločnosť a zároveň, aby chodila s otvorenými očami a bola schopná vnímať potreby svojho okolia a reagovať na ne,“ uviedla Denisa Janovčíková, zodpovedná za projekt.

V priebehu mesiacov apríl až jún 2011 sú naplánované prípravné aktivity projektu. Po vytvorení a zaškolení organizačného tímu budú nasledovať stretnutia so zástupcami mládežníckych centier a samosprávami, počas ktorých budú spoločne hľadať oblasti, v ktorých môžu byť dobrovoľníci užitoční. „Do dobrovoľníckych aktivít chceme zapojiť aj miestnu neorganizovanú mládež, aby sa vytvorila skupina dobrovoľníkov pochádzajúcich priamo z komunity,“ vysvetlila Veronika Janusová, výkonná riaditeľka ZKSM. V rámci projektu nebude chýbať propagácia dobrovoľníctva prostredníctvom informačných bulletinov a webovej stránky.

Partnermi ZKSM na tomto projekte sú Komisia pre mládež v Spišskej diecéze, Diecézne centrum voľného času vo Važci, Rómske duchovno – spoločenské stredisko v Krížovej Vsi, obec Važec a obec Krížová Ves. Aktivity projektu potrvajú do októbra 2011. **Mária Janusová**

Aprílová púť na Hore Zvir

V krásnom slnečnom počasí prišlo 3. apríla na aprílovú púť na Hore Zvir približne 1700 pútnikov, aby oslavovali Boha a vyprosovali si prostredníctvom Presvätej Bohorodičky potrebné milosti. Program púte začal uctením

ikony Presvätej Bohorodičky, modlitbou Akatistu k Bohorodičke a pokračoval modlitbou slávnostného ruženca. Vrcholom púte bola svätá liturgia, na ktorej ohlásil Božie slovo o. Vasil' Kindja. Vo svojej homílii poukázal na to, že ak vidíme žiť druhých ľudí v hriechu, nemáme ich odsudzovať, ale máme znášať ich slabosti, ako nás k tomu povzbudzuje aj apoštol Pavol. Po svätej liturgii sa pútnici na mariánskom pútnickom mieste v Litmanovej modlili na úmysel Svätého Otca a Korunku k Božiemu milosrdenstvu. V závere púte bola krátka adorácia pred najsvätejšou Eucharistiou, kde pútnici mohli zložiť všetky problémy a trápenia, s ktorými prišli na túto horu.

Matúš Verba

Zomrel honorárny kanonik Karol Hýrošš

Dňa 4. apríla, v 97. roku života a 71. roku kňazstva zomrel honorárny kanonik Karol Hýrošš, narodený 5. 10. 1914. Svätá omša spojená s pohrebnými obradmi za dušu zosnulého bude slávená v piatok 8. apríla 2011 o 10.00 hod. vo Farskom kostole sv. Petra a Pavla v Nitre - Horné mesto. Po skončení svätej omše budú obrady pokračovať na mestskom cintoríne v Nitre, Cintorínska ul.

Viliam Zemančík

Zomrel P. Martin Babík, SVD

V piatok 1. 4. 2011 zomrel páter Martin Babík, SVD, rehoľný kňaz-misionár, člen Spoločnosti Božieho Slova. Záušná svätá omša za zosnulého bude slávená v pondelok 4. apríla 2011 o 11.00 hod. v Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Nitre na Kalvárii. Po skončení svätej omše budú pohrebné obrady na cintoríne svätého Cyrila a Metoda na Cabajskej ceste v Nitre.

Narodil sa 27. 4. 1924 v Smižanoch, večné rehoľné sľuby zložil 6. septembra 1968; vysvätený za kňaza bol 27. 10. 1968 v Košiciach; väčšinu svojho aktívneho kňazského života pôsobil v Rožňavskej diecéze: 1969 kaplán v Lučenci, 1971 kaplán v Divíne; 1973 opäť kaplán v Lučenci; 1976 farský administrátor v Divíne; 1977 admin. v Haliči; 1978 admin. v Pleši; 1987 admin. v Jesenskom, 1993 admin. v Holiši; 1994 správca kostola vo Vidinej; 1999 duchovný v kláštore sestier v Bošanoch; 2000 duchovný v kláštore sestier sv. Kríža v Cerovej; 2008 na dôchodku v Misijnom dome v Nitre na Kalvárii.

Ján Halama, SVD